

virtutem, in virtute autem scientiam, in scientia autem abstinenciam, in abstinencia autem patientiam, in patientia autem pietatem, in pietate autem amorem fraternitatis, in amore autem fraternitatis caritatem. Hæc enim si vobiscum adsint, et superent, non vacuos, nec sine fructu vos constituent in Domini nostri Jesu Christi cognitione. Cui enim non præsto sunt hæc, cæcus est, et manu tentans, oblivionem accipiens purgationis veterum suorum delictorum.

℞. Omnis. 455.

Lectio iij.

Quapropter fratres magis satagite ut per bona opera certam vestram vocationem et electionem faciatis: hæc enim facientes, non peccabitis aliquando. Sic enim abundanter ministrabitur vobis introitus in æternum regnum Domini nostri, et Salvatoris Jesu Christi. Propter quod incipiam vos semper commone de his: et quidem scientes et confirmatos vos in præsentis veritate. Justum autem arbitror quamdiu sum in hoc ta-

bernaculo, suscitare vos in commonitione: certus quod velox est depositio tabernaculi mei secundum quod et Dominus noster Jesus Christus significavit mihi. Dabo autem operam et frequenter habere vos post obitum meum, ut horum memoriam faciatis.

℞. Exaltare. 455.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Leonis Papæ.

Serm. ij. de Ascens. Dñi.

Lectio ib.

Sacramentum, dilectissimi, salutis nostræ, quam prætio sanguinis sui universitatis Conditor æstimavit, a die corporalis ortus usque ad exitum passionis, per dispensationem humilitatis implatum est. Et licet multa, etiam in forma servi, divinitatis signa radiaverint: proprie tamen illius temporis actio ad demonstrandam suscepti hominis pertinuit veritatem. Post passionem vero ruptis mortis vinculis, quæ vim suam in eum, qui peccati erat nescius, incedendo perdidit: infirmitas in virtutem, mortalitas in

immortalitatem, contumelia transivit in gloriam: quam Dominus Jesus Christus in multis manifestisque documentis, multorum declaravit aspectibus donec triumphum victoriæ, quem reportarat a mortuis, inferret et cælis.

℞. Tempus est. 458.

Lectio v.

Sicut ergo in sollemnitate Paschali resurrectio Domini fuit nobis causa lætandi: ita ascensio ejus in cælos præsentium nobis est materia gaudiorum, recolentibus illum diem, et rite venerantibus, quo naturæ nostræ humilitas in Christo super omnem cæli militiam, super omnes ordines Angelorum, et ultra omnium altitudinem potestatum, ad Dei Patris est provecta consessum. Quo ordine operum divinorum nos fundati, nos ædificati sumus: ut mirabilior fieret gratia Dei, cum remotis a conspectu hominum, quæ merito reverentiam sui sentiebantur indicare, fides non deficeret, spes non fluctuaret, caritas non teperet.

℞. Non turbetur. 458.

Lectio vij.

Magnarum hic vigor est mentium, et valde fidelium lumen est animarum, incunctanter credere, quæ corporeo non videntur intuitu, et ibi figere desiderium, quo nequeas inferre conspectum. Hæc autem pietas unde in nostris cordibus nasceretur, aut quomodo quisquam justificaretur per fidem, si in iis tantum salus nostra consisteret, quæ obtutibus subjacerent? Unde et illi viro, qui de resurrectione Christi videbatur ambigere, nisi in ipsius carne vestigia passionis et visu explorasset et tactu: Quia vidiisti me, inquit Dominus, credidisti: beati qui non viderunt, et crediderunt.

℞. Ascendens. 459.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio vij. Cap. xvj. c

In illo tempore: Recumbentibus undecim discipulis, apparuit illis Jesus: et exprobravit incredulitatem eorum, et duritiam cordis: quia iis qui viderant eum resurrectisse, non crediderunt. Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorii Papae.

Ex eadem Homil. xxix.

QUI crediderit, et baptizatus fuerit, salvus erit : qui vero non crediderit, condemnabitur. Fortasse unusquisque apud semetipsum dicat : Ego jam credidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem operibus tenet. Vera etenim fides est, quae in hoc, quod verbis dicit, moribus non contradicit. Hinc est enim quod de quibusdam falsis fidelibus Paulus dicit : Qui confitentur se nosse Deum, factis autem negant. Hinc Joannes ait : Qui dicit se nosse Deum, et mandata ejus non custodit, mendax est.

R. Ego rogabo. 462.

Lectio viij.

Quod cum ita sit, fidei nostrae veritatem in vitae nostrae consideratione debemus agnoscere. Tunc enim veraciter fideles sumus, si quod verbis promittimus, operibus compleremus. In die quippe baptismatis, omnibus nos antiqui hostis operibus, atque omnibus pompis abrenuntiare promisimus. Itaque unusquisque ve-

strum ad considerationem suam mentis oculos reducat; et si servat post baptismum, quod ante baptismum popondit, certus jam, quia fidelis est, gaudeat.

R. Ponis nubem. 462.

Lectio ix.

SED ecce, si quod promisit, minime servavit, si ad exercenda prava opera, ad concupiscendas mundi pompas dilapsus est : videamus, si jam scit plangere, quod erravit. Apud misericordem namque iudicem nec ille fallax habetur, qui ad veritatem revertitur, etiam postquam mentitur : quia omnipotens Deus, dum libenter nostram poenitentiam suscipit, ipse suo iudicio hoc, quod erravimus, abscondit.

Te Deum. 20.

SABBATO.

In I. Nocturno.

De Epistola secunda beati Petri Apostoli.

Lectio j. Cap. iij.

Anc ecce vobis, carissimi, secundam scribo epistolam, in quibus vestram excito in commonitione sinceram mentem : ut memores sitis

eorum, quae praedixi verborum a sanctis Prophetis, et Apostolorum vestrorum, praceptorum Domini et Salvatoris. Hoc primum scientes, quod venient in novissimis diebus in deceptione illusores, juxta proprias concupiscentias ambulantes, dicentes : Ubi est promissio, aut adventus ejus? ex quo enim patres dormierunt, omnia sic perseverant ab initio creaturae. Latet enim eos hoc volentes, quod caeli erant prius, et terra, de aqua, et per aquam consistens Dei verbo : per quae, ille tunc mundus aqua inundatus periit. Caeli autem, qui nunc sunt, et terra eodem verbo reposti sunt, igni reservati in diem iudicii, et perditionis impiorum hominum.

R. Post passionem. 454.

Lectio ij.

UNum vero hoc non lateat vos, carissimi, quia unus dies apud Dominum sicut mille anni, et mille anni sicut dies unus. Non tardat Dominus promissionem suam, sicut patienter agit propter vos, nolens aliquos perire, sed omnes ad poenitentiam re-

verti. Adveniet autem dies Domini ut fur : in quo caeli magno impetu transient, elementa vero calore solvantur, terra autem, et quae in ipsa sunt opera, exurentur. Cum igitur haec omnia dissolvenda sint, quales oportet vos esse in sanctis conversationibus et pietatibus, expectantes et properantes in adventum diei Domini, per quem caeli ardentes solvantur, et elementa ignis ardore tabescent? Novos vero caelos, et novam terram secundum promissa ipsius expectamus, in quibus justitia habitat.

R. Omnis. 455.

Lectio iij.

Propter quod, carissimi, haec expectantes, satagite immaculati, et inviolati ei inveniri in pace. Et Domini nostri longanimitatem, salutem arbitramini : sicut et carissimus frater noster Paulus secundum datam sibi sapientiam scripsit vobis, sicut et in omnibus epistolis, loquens in eis de his, in quibus sunt quaedam difficilia intellectu, quae indocti, et instabiles depravant, sicut et ceteras Scripturas, ad suam ipsorum

rum perditionem. Vos igitur fratres præscientes custodite, ne insipientium errore traducti excidatis a propria firmitate. Crescite vero in gratia, et in cognitione Domini nostri, et Salvatoris Jesu Christi. Ipsi gloria et nunc, et in diem æternitatis. Amen.

℞. Exaltare. 455.

In II. Nocturno.

De Sermone sancti Leonis Papæ. *Ex Sermone ij. de Ascensione Domini.*

Lectio iii.

Quod itaque Redemptoris nostri conspicuum fuit, in sacramenta transiit: et ut fides excellentior esset ac firmior, visioni doctrina successit, cujus auctoritatem supernis illuminata radiis credentium corda sequerentur. Hanc fidem ascensione Domini auctam, et Spiritus sancti munere roboratam, non vincula, non carceres, non exsilia, non fames, non ignis, non laniatus ferarum, nec exquisita persecuentium crudelitatibus supplicia terruerunt. Pro hac fide per univèrsam mundum non solum viri, sed etiam feminae:

nec tantum impubes pueri, sed etiam teneræ virgines usque ad effusionem sui sanguinis decertarunt. Hæc fides dæmonia eiecit, ægritudines depulit, mortuos suscitavit.

℞. Tempus est. 458.

Lectio ii.

Unde et ipsi beati Apostoli, qui tot miraculis confirmati, tot sermonibus eruditi, atrocitatem tamen Dominicæ passionis expaverant, et veritatem resurrectionis ejus non sine hæsitatione susceperant, tantum de ascensione Domini profecerunt, ut quidquid illis prius intulerat metum, verteretur in gaudium. Totam enim contemplationem animi in divinitatem ad Patris dexteram considentis erexerant: nec jam corporeæ visionis tardabantur objectu, quo minus in id aciem mentis intenderent, quod nec a Patre descendendo abfuerat, nec a discipulis ascendendo discesserat. Tunc igitur, dilectissimi, Filius hominis, Dei Filius excellentius sacratiusque innovit, cum in Paternæ majestatis gloriam se recepit: et ineffabili modo cepit

esse divinitate præsentior, qui factus est humanitate longinquior.

℞. Non turbetur. 458.

Lectio i.

Tunc ad æqualem Patri Filium eruditior fides gressu mentis cepit accedere, et contrectatione in Christo corporeæ substantiæ, qua Patre minor est, non egere: quoniam glorificati corporis manente natura, eo fides credentium vocabatur, ubi non carnali manu, sed spiritali intellectu per genitorum unigenitus tangeretur. Hinc illud est, quod post resurrectionem suam Dominus Mariæ Magdalænæ personam Ecclesiæ gerenti, cum ad contactum ipsius properaret accedere, dicit: Noli me tangere, nondum enim ascendi ad Patrem meum: hoc est, Nolo ut ad me corporaliter venias, nec ut me sensu carnis agnoscas: ad sublimiora te differo, majora tibi præparo: cum ad Patrem ascendero, tunc me perfectius veriùsque palpabis, apprehensura quod non tangis, et creditura quod non cernis.

℞. Ascendens. 459.

In III. Nocturno.
Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio iij. Cap. xvj. c

In illo tempore: Recumbentibus undecim discipulis, apparuit illis Jesus: et exprobravit incredulitatem eorum, et duritiam cordis: quia iis qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorii Papæ.

Ex eadem Homil. xxix.

Signa autem eos qui credituri sunt, hæc sequuntur. In nomine meo dæmonia eicient, linguis loquentur novis, serpentes tollent: et si mortiferum quid biberint, non eis nocēbit: super ægros manus impōnent, et bene habebunt. Numquidnam, fratres mei, quia ista signa non facitis, minime creditis? Sed hæc necessaria in exordio Ecclesiæ fuerunt. Ut enim ad fidem cresceret multitudo credentium, miraculis fuerat nutrienda: quia et nos, cum arbusta plantamus, tamdiu eis aquam infundimus, quousque ea in terra jam coaluisse videamus: et si semel ra-

dicem fixerint, irrigatio cessabit. Hinc est enim, quod Paulus dicit: Linguae in signum sunt non fidelibus, sed infidelibus.

℞. Ego rogabo. 462.

LECTIO IIIJ.

Habemus de his signis atque virtutibus, quae adhuc subtilius considerare debeamus. Sancta quippe Ecclesia quotidie spiritaliter facit, quod tunc per Apostolos corporaliter faciebat. Nam sacerdos ejus cum per exorcismi gratiam manum credentibus imponunt, et habitare malignos spiritus in eorum mente contradicunt, quid aliud faciunt, nisi daemonia ejiciunt? Et fideles quippe, qui jam vitae veteris saecularia verba derelinquunt, sancta autem mysteria insonant, Conditoris sui laudes et potentiam, quantum praevalent, narrant: quid aliud faciunt, nisi novis linguis loquuntur? Qui dum bonis suis exhortationibus malitiam de alienis cordibus auferunt, serpentes tollunt.

℞. Ponis nubem. 462.

LECTIO IV.

ET dum pestíferas suasiones audiunt, sed tamen ad operationem

pravam minime pertrahuntur; mortíferum quidem est quod bibunt, sed non eis nocébit. Qui quoties próximos suos in bono opere infirmari conspiciunt, dum eis tota virtute concurrunt, et exemplo suae operationis illorum vitam roborant qui in propria actione titubant: quid aliud faciunt, nisi super aegros manus imponunt, ut bene habeant? Quae nimirum miracula tanto majora sunt, quanto spiritalia: tanto majora sunt, quanto per haec non corpora, sed animae suscitantur.

Te Deum. 20.

AD VESPERAS.

Capitul. et Hymnus ut infra in Laudibus. 478.

℞. Dominus in caelo, allelúia. ℞. Paravit sedem suam, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Cum venerit Paráclitus,* quem ego mittam vobis Spiritum veritatis, qui a Patre procedit, ille testimonium perhibebit de me, allelúia.

Oratio.

Omnipotens sempiternus Deus, fac nos tibi semper et devotam gerere voluntatem, et majestati

tuae sincero corde servire. Per Dominum.

Et fit Commem. Ascens.

Aña. O Rex gloriae Domine virtutum, qui triumphator hodie super omnes caelos ascendisti, ne derelinquas nos orphanos: sed mitte promissum Patris in nos, Spiritum veritatis, allelúia.

℞. Ascendit Deus in jubilatione, allelúia. ℞. Et Dominus in voce tubae, allelúia.

Oratio.

Concède quaesumus omnipotens Deus: ut qui hodierna die Unigenitum tuum Redemptorem nostrum ad caelos ascendisse credimus, ipsi quoque mente in caelestibus habitemus. Per eundem Dominum.

DOMINICA

INFRA OCTAV. ASCENS.

Totum Officium fit de Ascensione, exceptis his, quae hic habentur propria.

Si Lectiones j. Nocturni lectae sunt pridie, quando scilicet in Sabbato precedenti occurrit Festum S. Joannis ante portam Latinam, in Dominica legantur Lectiones Ferae ij. sequentis.

In I. Nocturno.

Incipit Epistola prima beati Joannis Apostoli.

LECTIO j.

Cap. j.

Quod fuit ab initio, quod audivimus, quod vidimus oculis nostris, quod perspeximus, et manus nostrae contrectaverunt de verbo vitae: et vita manifestata est, et vidimus, et testamur, et annuntiamus vobis vitam aeternam, quae erat apud Patrem, et apparuit nobis: quod vidimus et audivimus, annuntiamus vobis, ut et vos societatem habeatis nobiscum, et societas nostra sit cum Patre, et cum Filio ejus Jesu Christo. Et haec scribimus vobis ut gaudeatis, et gaudium vestrum sit plenum. Et haec est annuntiatio, quam audivimus ab eo, et annuntiamus vobis: Quoniam Deus lux est, et tenebrae in eo non sunt ullae. ℞. Post passionem suam per dies quadraginta apparens eis, et loquens de regno Dei, allelúia: * Et videntibus illis elevatus est, allelúia: et nubes suscepit eum ab oculis eorum, allelúia. ℞. Et convalescens

præcédit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectarent promissionem Patris. — Et vidéntibus.

Lectio ij.

SI dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur, et veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus sicut et ipse est in luce, societátem habémus ad invicem, et sanguis Jesu Christi Filii ejus emúndat nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimur, et veritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra: fidélis est, et justus, ut remíttat nobis peccáta nostra, et emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérnum pérmánet, allelúia. **℣.** A summo cœlo egressio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. — Spécies.

*Lectio iij.**Cap. ij.*

Filíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum: et ipse est propitiátio pro peccátis nostris: non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, et mandáta ejus non custódit, mendax est, et in hoc veritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc caritas Dei perfécta est: et in hoc scimus quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére, debet, sicut ille ambulávit, et ipse ambuláre. **℟.** Exaltáre. 455.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

Serm. ij. de Ascens. Dñi qui est clxxv. de Temp.

Lectio iv.

Salvátor noster, dilectíssimi fratres, ascendit in cœlum: non ergo turbémur in terra. Ibi sit mens, et hic erit réquies. Ascendámus cum Christo ínterim cor-

de: cum dies ejus promissus advénerit, sequémur et corpore. Scire tamen debémus, fratres, quia cum Christo non ascendit superbia, non avarítia, non luxúria: nullum vítium nostrum ascendit cum médico nostro. Et ideo si post medicum desiderámus ascendere, debémus vítia et peccáta depónere. Omnes enim quasi quibúsdam compédibus nos premunt, et peccatórum nos rétibus ligáre conténdunt: et ideo cum Dei adjutório, secúndum quod ait Psalmísta: Dirumpámus víncula eórum: ut secúri possímus dicere Dómino: Dirupísti víncula mea, tibi sacrificábo hóstiám laudis.

℟. Tempus est, ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: *Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúia, allelúia. **℣.** Nisi ego abiero, Paráclitus non véniet: cum assumptus fúero, mittam vobis eum. — Rogo.

Lectio v.

Resurrectio Dómini spes nostra est: ascensio Dómini gloriificatio

nostra est. Ascensiónis hódie solémnia celebrámus. Si ergo recte, si fideliter, si devóte, si sancte, si pie ascensiónem Dómini celebrámus, ascendámus cum illo, et sursum corda habeámus. Ascendéntes autem non extollámur, nec de nostris, quasi de própriis, méritis præsumámus. Sursum autem corda habére debémus ad Dóminum. Sursum enim cor non ad Dóminum, superbia vocátur: sursum autem cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Vidéte, fratres, magnum miráculum. Altus est Deus, érigis te, et fugit a te: humílias te, et descendit ad te. Quare hoc? Quia excélsus est, et humília respicit, et alta de longe cognóscit. Humília de próximo respicit, ut attóllat: alta, id est, superba, de longe cognóscit, ut déprimat.

℟. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem; et cum assumptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúia: * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúia. **℣.** Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. — Spíritum.

Lectio vij.

Resurrexit enim Christus, ut spem nobis daret, quia surgit homo, qui moritur: ne moriendo desperarémus, et vitam nostram in morte finitam putarémus, secúros nos fecit. Solliciti enim erámus de ipsa ánima: et ille nobis resurgéndo de carnis resurrectione fidúciam dedit. Crede ergo, ut munderis. Prius te opórtet credere, ut póstea per fidem Deum mereáris aspícere. Deum enim vidére vis? Audi ipsum: Beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Prius ergo cógita de corde mundándo: quidquid ibi vides, quod displicet Deo, tolle.

R. Ascéndens. 459.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

Lectio vij. Cap. xv. d

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre Spíritum veritátis, qui a Patre procedit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. xcij. in Joann.

Dominus Jesus in sermóne, quem locútus est discipulis suis post cœnam, próximus passióni, tamquam itúrus, et relictúrus eos præsentia corporáli, cum omnibus autem suis usque in consummationem sæculi futúrus præsentia spiritali, exhortátus est eos ad perferédas persecutiónes impiórum, quos mundi nómine nuncupávit: ex quo tamen mundo étiam ipsos discipulos se elegisse dixit: ut scirent se Dei grátia esse, quod sunt; suis autem vitiis fuisse, quod fuérunt.

R. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobiscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúia. *V.* Si enim non abiero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos.—Ut.

Lectio viij.

Deinde persecutores et suos et ipsórum, Judæos evidénter expréssit: ut omníno appareret, étiam ipsos mundi damnábilis appellatióne conclú-

so, qui persecúntur sanctos. Cumque de illis diceret, quod ignorarent eum, a quo missus est; et tamen odissent et Filium, et Patrem, hoc est, et eum qui missus est, et eum a quo missus est, (de quibus omnibus in aliis sermónibus jam disseruimus,) ad hoc pervénit, ubi ait: Ut adimpleátur sermo, qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuerunt me gratis.

R. Si enim non abiero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos. * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritatem, allelúia. *V.* Non enim loquétur a semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquétur: et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis.—Cum. Glória Patri. Cum.

Lectio ix.

Deinde tamquam consequenter adjúnxit, unde modo disputare suscepimus: Cum autem vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procedit, ille testimónium perhibébit de me: et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio

mecum estis. Quid hoc pertinet ad illud, quod dixerat: Nunc autem et viderunt, et oderunt et me, et Patrem meum: sed ut impleátur sermo, qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuerunt me gratis? An quia Paráclitus quando venit Spíritus veritátis, eos, qui viderunt et oderunt, testimónio manifestióre convicit? Imo vero étiam álquos ex illis, qui viderunt, et adhuc óderant, ad fidem, quæ per dilectionem operátur, sui manifestatióne convértit.

Te Deum. 20.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Viri Galilæi, * quid aspíctis in cœlum? Hic Jesus, qui assúptus est a vobis in cœlum, sic véniet, allelúia.

2. Cumque intueréntur * in cœlum eúntem illum, dixerunt, allelúia.

3. Elevátis mánibus, * benedíxit eis, et ferebátur in cœlum, allelúia.

4. Exaltáte Regem regum, * et hymnum dícite Deo, allelúia.

5. Vidéntibus illis * elevátus est, et nubes suscepit eum in cœlo, allelúia.

Capitulum. i. Petr. iv. b

Carissimi, Estóte prudentes, et vigiláte in oratióibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetipsis caritátem continuam habétes : quia caritas óperit multitudinem peccatórum.

Hymnus.

Salútis humanae Sator,
Jesu voluptas córdium,
Orbis redempti Cónditor,
Et casta lux amántium.
Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres innocens,
A morte nos ut tólleret?
Perrúmpis inférnum chaos;
Vinctis caténas détrahis;
Victor triúmpho nóbili
Ad dexteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárCIAS,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.
Tu dux ad astra, et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrymárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium.
Amen.

℣. Dóminus in cælo, allelúia. ℟. Parávit sedem suam, allelúia.

Ad Bened. Aña. Cum vénerit Paráclitus, * quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui a Patre procedit, ille testimónium perhibébit de me, allelúia.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem, et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Et fit Commem. Ascens. Aña. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum: Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

℣. Ascéndit Deus in jubilatíone, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

Oratio.

Concède quæsumus omnípotens Deus : ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendisse crédimus, ipsi quoque mente in cœlestibus habitémus. Per eúdem Dóminum.

Ad Absolut. Capituli ad Primam, Lectio brevis. Si quis loquitur. **ut infra ad Nonam.** 479.

AD TERTIAM.

Capit. Carissimi, Estóte. **ut supra.** 478.

℟. br. Ascéndit Deus in jubilatíone, * Allelúia, allelúia. Ascéndit. ℣. Et Dóminus in voce tubæ. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Ascéndit.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. i. Petr. iv. b

Hospitáles invicem sine murmuratióne : Unusquisque, sicut accépit grátiam, in alterutrum illam administrátes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiae Dei.

℟. br. Ascéndens Christus in altum, * Allelúia, allelúia. Ascéndens. ℣. Captívam duxit captivitátem. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Ascéndens.

℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. i. Petr. iv. c

Si quis loquitur, quasi sermónes Dei : si quis ministrat, tamquam ex

virtúte, quam administrat Deus : ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum Dóminum nostrum.

℟. br. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, * Allelúia, allelúia. Ascéndo. ℣. Deum meum, et Deum vestrum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Ascéndo.

℣. Dóminus in cælo, allelúia. ℟. Parávit sedem suam, allelúia.

AD VESPERAS.

Aña, Capit. et Hymnus de Laudibus. 477.

Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostol. [1]

℣. Dóminus in cælo, allelúia. ℟. Parávit sedem suam, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Hæc locútus sum * vobis, ut cum vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis, allelúia.

Et fit Commem. Ascens. Aña. O Rex glóriæ, Dómine virtútum, qui triúmphátor hódie super omnes cælos ascendisti, ne derelínquas nos órphanos : sed mitte promissum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúia.

℣. Ascéndit. **et Oratio.** Concède. 478.

FERIA SECUNDA
POST DOMINICAM INFRA
OCTAVAM ASCENSIONIS.

In I. Nocturno.

De Epístola prima beáti
Joánnis Apóstoli.

Lectio j.

Cap. iij.

Idéte qualem caritátem dedit nobis Pater, ut fílii Dei nominémur et simus. Propter hoc mundus non novit nos : quia non novit eum. Caríssimi, nunc fílii Dei sumus : et nondum apparuit quid érimus. Scimus quóniam cum apparúerit, símiles ei érimus : quóniam vidébitus eum sicuti est. Et omnis, qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut et ille sanctus est. Omnis, qui facit peccátum, et iniquitátem facit : et peccátum est iniquitas. Et scitis quia ille apparuit ut peccáta nostra tólleret, et peccátum in eo non est. Omnis, qui in eo manet, non peccat : et omnis, qui peccat, non vidit eum, nec cognóvit eum.

℞. Post passióem. 454.

Lectio ij.

Fílioli, nemo vos sedúcat. Qui facit justítiam, justus est : sicut et ille justus est. Qui facit peccátum, ex diabolo est :

quóniam ab initio diábolus peccat. In hoc apparuit Fílius Dei, ut dissólvat ópera diaboli. Omnis qui natus est ex Deo, peccátum non facit : quóniam semen ipsíus in eo manet, et non potest peccáre, quóniam ex Deo natus est. In hoc manifesti sunt fílii Dei, et fílii diaboli. Omnis, qui non est justus, non est ex Deo, et qui non diligit fratrem suum : quóniam hæc est annuntiátio, quam audístis ab initio, ut diligátis alterútrum. Non sicut Cain, qui ex maligno erat, et occidit fratrem suum. Et propter quid occidit eum? Quóniam ópera ejus maligna erant : fratris autem ejus justa.

℞. Omnis. 455.

Lectio iij.

Nolíte mirári fratres, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres. Qui non diligit, manet in morte : omnis, qui odit fratrem suum, homicída est. Et scitis quóniam omnis homicída non habet vitam ætérnam in semetípso manéntem. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille áni-

mam suam pro nobis pónit : et nos debémus pro frátribus ánimas pónere. Qui habúerit substántiam hujus mundi, et viderit fratrem suum necessitátem habére, et cláuserit viscera sua ab eo : quómodo caritas Dei manet in eo? Fílioli mei, non dilígámus verbo, neque lingua, sed ópere et veritáte.

℞. Exaltáre. 455.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Serm. de Ascens. Dom. t. 3.

Lectio ib.

Hristus ascéndens in cælum, nostræ natúre primitias obtulit Patri, et oblátum donum mirátus est Pater, quod et tanta dignitas offerébat, et quod offerébatur, nulla mácula fœdabátur. Nam et suis máibus suscepit oblátum, et suæ sedis fecit esse partícipem, et quod plus est, ad partem suæ dexteræ collocávit. Cognoscámus, quis est ille, qui audivit, Sede ad dexteram meam : quæ natúra est, cui Deus dixit, Esto meæ particeps sedis. Illa natúra est, quæ audivit : Terra es, et in terram ibis. ℞. Tempus. 458.

Lectio b.

NON enim ad omnem glóriam cælos transíisse suffecerat, non cum Angelis stare : sed cælos transívit, supra Chérubim ascéndit, ultra Séraphim elevátur, nec ante stetit, nisi sedem Dominicam meruisset. Vide quo spátio cælum separátur a terra, imo terra quanto ab inferis abest, et ipsum cælum quanto ab altióre cælo separátur, et de altióre cælo ad Angelos quantum spátii est, ad superióres étiam Potestátes, ad ipsam quoque Dominicam sedem. Super hæc ómnia natúra nostra eleváta est, ut homo, qui loco tam húmili tenebátur, ut descendere non posset ultérius, ad tam excelsam sedem elevarétur, ut áltius non posset ascendere.

℞. Non turbétur. 458.

Lectio bj.

ET hæc osténdens Paulus dicébat : Qui descendit, ipse est qui ascéndit. Et iterum : Descéndit ad inferióra terræ, et ascéndit super omnes cælos. Discite igitur quisnam ascéndit, et quæ natúra eleváta est. In hoc enim cúpio remorári ser-